

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-47

София, 02.02 2020 г.

ДО
Г-ЖА ИВЕЛИНА ВАСИЛЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ОКОЛНА СРЕДА И ВОДИТЕ
На Ваш № КОС- 053-11-7 от 25.02.2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВАСИЛЕВА,

Във връзка с Вашето писмо под горния номер, относно законопроект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците (ЗИД на ЗУО), с който се предлагат промени и в Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), Министерство на финансите изразява следното становище.

По § 1, респ. § 11 – считаме, че предложението следва да се коригира, предвид изменението на закона (ДВ, бр. 81 от 2019 г., в сила от 16.12.2019 г.) и създаването на нов чл. 41а в ЗУО, регламентиращ използването на система за видеонаблюдение от лицата, оператори на съоръжения и инсталации за третиране и/или депониране на битови отпадъци. Ако се имат предвид други лица, извън тези, извършващи дейности с отпадъци от черни и цветни метали (ОЧЦМ) или по третиране на битови отпадъци, предлагаме задълженията по осигуряване на видеонаблюдение за тях да се конкретизират в съответните членове, които ги касаят, извън вече уредените в чл. 39 и 41а от закона.

По § 2 и следващите с изключение на § 8 от ПЗР на ЗИД на ЗУО, следва да бъде преценена правната възможност за издаване на банкова гаранция на общинско предприятие, доколкото същото е специализирано звено на общината и второстепенен разпоредител с бюджет, т.е. няма правосубектност (чл. 52 от Закона за общинската собственост). Същият въпрос стои и по отношение на лицата по чл. 67, ал. 4 и чл. 78, ал. 1 от ЗУО - сдружения на общините, както и бюджетни предприятия по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството.

Доколкото в обхвата на лицата по чл. 67, ал. 4 и чл. 78, ал. 1 от ЗУО, на които се издава разрешение или регистрация за извършване на дейности по третиране на

отпадъци, попадат общински предприятия и сдружения на общини, считаме, че предложението за предоставяне на банкови гаранции в тези случаи ще доведе до въздействие върху общинските бюджети чрез ангажиране на допълнителни средства във връзка с условията, при които ще бъдат издавани банковите гаранции (напр. блокиране на парични средства, одобряване на кредитни лимити или други инструменти), които биха могли да доведат и до увеличаване на общинския дълг. В тази връзка следва да бъде направен анализ на финансовите възможности за реализиране на предложението, като бъде направена оценка на въздействието върху общинските бюджети и общинския дълг в случаите, когато засегнатите страни са общински предприятия или сдружения на общини, както и да бъдат посочени възможните източници на финансиране.

Предвид това, че срокът за приемане на общинските бюджети за 2020 г. вече е изтекъл и средства във връзка с предлаганото изменение на ЗУО не са предвидени в тях, не подкрепяме регламентирания в § 9 и § 10 от ПЗР на ЗИД на ЗУО шестмесечен срок от влизане в сила на закона за предоставяне на банкови гаранции по отношение на посочените по-горе лица.

В допълнение, обръщаме внимание, че от разпоредбата на § 7 от ЗИД на ЗУО за създаване на чл. 80б не става ясно какво се предвижда в хипотезата (и дължи ли се предвидената банкова гаранция от 20 000 лв.), когато едно лице има разрешение или регистрация за няколко дейности по третиране на отпадъци, включително за дейността по обезвреждане на отпадъци чрез депониране, за която в съответствие с § 2, респ. § 9 от ПЗР на ЗИД на ЗУО е предвидено изключение.

По отношение на направените предложения за изменение в Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), не подкрепяме направените предложения със следните мотиви:

Съгласно чл. 6 от ЗДДФЛ, местните физически лица са носители на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република България. Едновременно с това чл. 12 от ЗДДФЛ регламентира, че облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. С направеното предложение се предлага да се премахне облагането на брутната сума на дохода, придобит от продажба на движимо имущество, предадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със ЗУО. Предвид предложените текстове по своята същност предложението цели да направи тези доходи необлагаеми.

В тази връзка следва да се има предвид, че пропорционалното подоходно облагане, каквато е настоящата система на облагане, се характеризира с широка данъчна основа и минимален брой данъчни облекчения, като социалният ефект е в ниския размер на данъчната ставка, който дава възможност физическите лица да имат по-висок разполагаем доход. При пропорционалната система на облагане с еднаква, ниска данъчна ставка няма основание да се освобождават от облагане определени групи доходи на лицата, напротив, същността и философията на т.нар. „плосък данък“ е да бъдат обхванати максимално широк кръг доходи, като една от целите на такова облагане с много ниска данъчна ставка е и да служи като мярка в борбата със сивата икономика.

Данъчните облекчения са ограничени на брой и има своята съпътстваща функция, която е насочена към широк кръг лица и има своята съпътстваща цел – социална, инвестиционна или друга.

Необходимо е да се обърне внимание, че и преди въвеждането на облагане с окончателен данък на brutната сума на доходите, придобити от продажба на движимо имущество (чл. 38, ал. 10 от ЗДДФЛ), те е следвало да се облагат с данък, но на годишна база, с подаване на годишна данъчна декларация от лицата и декларирането им като случаен доход или доходи от други източници (чл. 35 от ЗДДФЛ). Облагането с окончателен данък е избран пред облагането с данък върху годишната данъчна основа, поради затруднения на лицата, които получават такива доходи да ги декларират в данъчните си декларации, сами да начислят и внесат данъчното си задължение, тъй като много често се забравя декларирането на подобни доходи със случаен характер.

Освобождаването на един доход от облагане, безспорно, следва да се разглежда като данъчно облекчение към тези лица, което поставя въпрос за основанията за това освобождаване и дискриминацията на тази мярка спрямо други доходи и лица, който няма да са освободени от облагане.

В мотивите към законопроекта е посочено, че е налице спад на постъпленията от този данък. Следва да се отбележи, че посоченият спад е детайлно аргументиран в писмо на Министерството на финансите с изх. № 01-00-291 от 9.01.2020 г. до народния представител Явор Божанков, от които аргументи ясно личи, че посоченият спад се дължи от една страна на въведените мерки и ограничения в ЗУО и извършените контролни действия от Национална агенция за приходите от друга страна. В този смисъл спад в приходите от този данък не е аргумент, който би могъл да се използва за мотивиране на освобождаването от облагане на този доход.

В заключение обръщаме внимание, че предложенията, направени със законопроекта за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците, са основно въпрос на законодателна целесъобразност.

МИНИСТЪР:

Владислав ГОРАНОВ

